

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3195/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбена зграда АА број .. у ..., чији је пуномоћник Радоје Давидовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Молнар Андраш, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1518/19 од 04.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1518/19 од 04.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1518/19 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6302/15 од 30.10.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете за период од 22.07.2008. године до 01.04.2017. године, износ од 1.126.226,76 динара, од чега износ од 692.417,99 динара са законском затезном каматом од 02.04.2017. године до исплате, износ од 433.808,88 динара на име законске затезне камате на сваки појединачни износ потраживања, на име накнаде штете за период од 02.04.2017. године до дана предаје простора у државину тужиоцу сваког месеца, најкасније до 10-ог у месецу за претходни месец динарску противвредност од 60 евра месечно по средњем курсу Народне банке Србије, на име трошкова поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Обавезан је тужилац да исплати туженима на име трошкова поступка износ од 206.438,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1518/19 од 04.04.2019. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиоца на накнаду у висини месечне закупнине стана, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари.

Посебном ревизијом се не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 01.07.2015. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом 828.803,13 динара. Поднеском од 29.08.2018. године тужилац је преиначио тужбу повећањем захтева којим је означио вредност предмета спора на 1.126.226,76 динара (9.453 евра).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на исплату накнаде по основу издавања у закуп предметне просторије у коме вредност предмета спора од 1.126.226,76 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић